

TIC BRNO

CO JE BRNO? Funktionalismus

CO JE BRNO?

Funkcionalismus

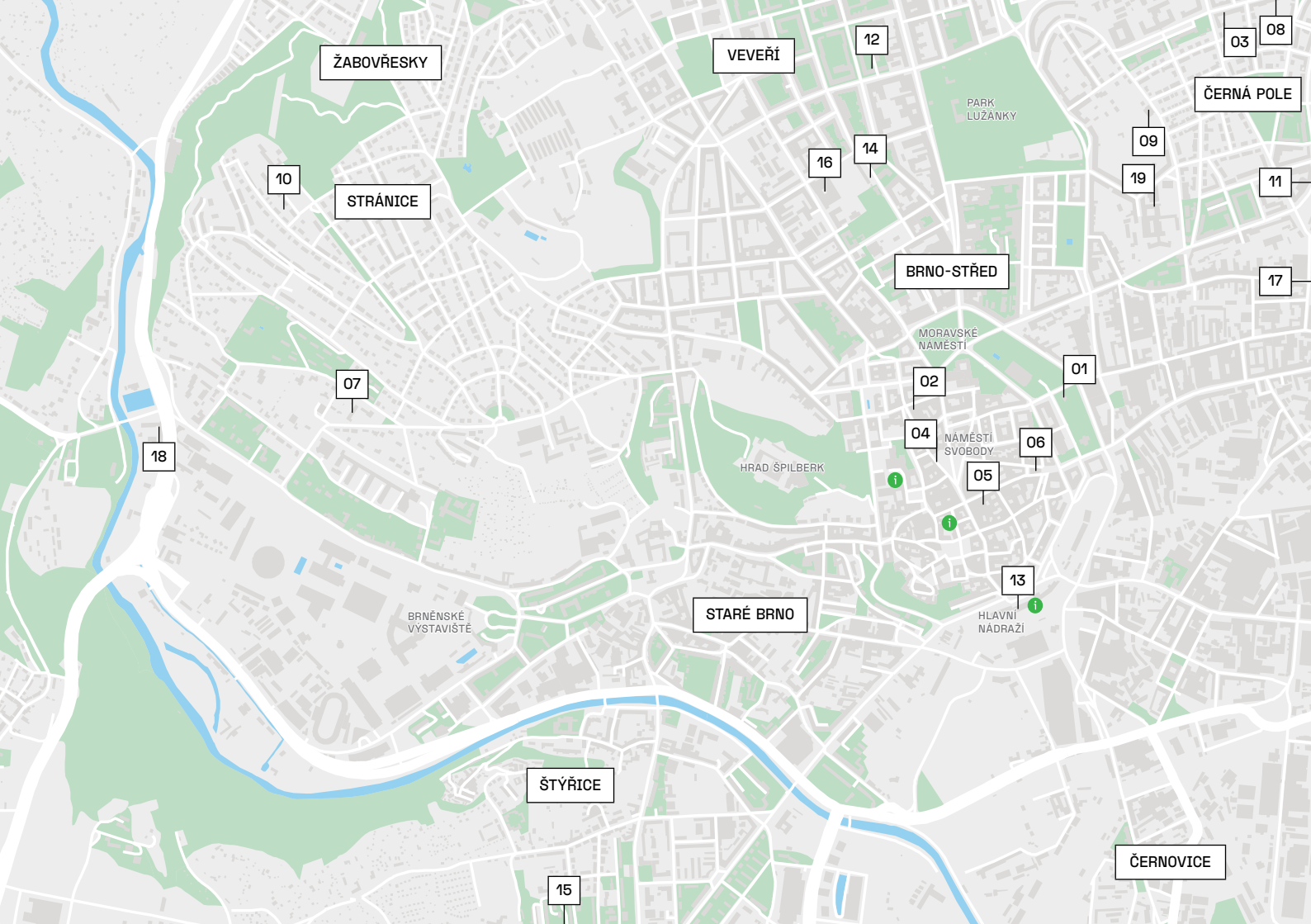
Funkcionalismus, architektonický směr, definovaný ve 20. letech 20. století heslem „forma sleduje funkci“, kdy architekti rezignují na dekor ve prospěch prostých čistých geometrických tvarů a kladou důraz na funkční interiér staveb, se postupně etabloval v určující styl nového moderního československého státu.

Brno, které se se vznikem republiky stalo správním centrem Moravy a sídlem řady institucí, zažívalo v meziválečném období obrovský stavební rozkvět. Roku 1919 bylo politickým i územním sloučením okolních obcí ustaveno tzv. Velké Brno. Pro nově konstituované městské části představovaly volné parcely mezi původním historickým jádrem a přilehlými vesnicemi lukrativní pozemky, na nichž se čile stavělo právě v duchu funkcionalismu. Ve 20. a 30. letech se řešila nejen tzv. bytová otázka v podobě hromadné výstavby malých a levných bytů a nájemních domů, ale vznikaly i luxusní vily, moderní obchodní domy, kavárny, banky a veřejné stavby – školy,

nemocnice, městské úřady, modlitebny, lázně, fabriky a infrastruktura.

Tvář moderního Brna utvářela řada osvědčených politiků (Karel Tomeš), urbanistů městského stavebního úřadu (především Jindřich Kumpošt a Bohuslav Fuchs) a architektů českého, německého i židovského původu. Byli jimi např. Ernst Wiesner, Bohuslav Fuchs, Josef Polášek, Jan Víšek, Jiří Kroha, Josef Kranz, Mojmir Kyselka, Oskar Poříska, Otto Eisler, Jaroslav Grunt nebo Bedřich Rozehnal. K nim se připojila i mladší generace architektů, často absolventů brněnských vysokých technických škol, mezi nimi Josef Kranz, Alois a Vilém Kubovi, Václav Dvořák či Otakar Oplátek. Jejich stavby dodnes vytváří genius loci Brna.

01	Zemanova kavárna
02	Hotel Avion
03	Kavárna ERA
04	Moravská banka
05	První moravská spořitelna
06	Obchodní dům firmy Baťa
07	Odborná škola pro ženskú povolání Vesna a Domov Elišky Machové
08	Masarykova obecná škola chlapecká a dívčí
09	Vila Tugendhat
10	Rodinné domy v kolonii Pod Vodojemem
11	Soubor nájemních domů s malými byty
12	Nájemní domy
13	Nádražní poštovní úřad
14	Husův sbor Církve československé husitské
15	Krematorium
16	Sokolovna a společenské centrum Stadion
17	Městské lázně v Zábrdovicích
18	Provozní budova městských vodáren
19	Dětská nemocnice

ŽABOVŘESKY

VEVEŘÍ

ČERNÁ POLE

STRÁNICE

BRNO-STŘED

STARÉ BRNO

ŠTÝŘICE

ČERNOVICE

PARK
LUŽÁNKY

MORAVSKÉ
NÁMĚSTÍ

HRAD ŠPILBERK

BRNĚNSKÉ
VYSTAVIŠTĚ

NÁMĚSTÍ
SVOBODY

HLAVNÍ
NÁDRAŽÍ

Brněnský architektonický manuál (BAM): Průvodce architekturou 1918–1945

Brněnský architektonický manuál (BAM) je projekt zaměřený na popularizaci architektury a její prezentaci přímo v ulicích města. Na internetových stránkách www.bam.brno.cz je pro odborníky i laiky zpřístupněna databáze téměř 400 architektonických objektů. V podobě krátkých textů a audionahrávek ke stažení je zde zachycena stručná historie těchto staveb, okolnosti jejich vzniku, životní osudy majitelů i téměř 80 architektů meziválečného

Brna. K získání informací slouží značení na chodníku přímo před objekty. To obsahuje kód stavby a webové stránky, takže je možné jednoduše, pomocí chytrých telefonů, získat informace o objektu nebo si poslechnout jeho příběh přímo v ulicích Brna. Procházky Brnem mají i papírovou podobu v tištěné mapové brožůře nebo knižním architektonickém průvodci.

BOHUSLAV FUCHS (VÝSTAVBA 1925—1926)

Zemanova kavárna

První stavbou čistě geometrických tvarů v Brně je kavárna, kterou pro Josefa Zemana navrhl roku 1925 architekt Bohuslav Fuchs. Bílé pravoúhlé linie stavby otevřel velkými okny v červených rámech. Ta se v letních měsících zasunovala do suterénu, čímž byl dokonale propojen interiér s exteriérem parku (o pět let později užil stejné řešení Mies van der Rohe ve vile Tugendhat). V roce 1964 byla kavárna, tehdy fungující jako mateřská škola, zbořena,

ne však zapomenuta. Roku 1991 uspořádali mladí architekti happening, na němž kolíky a pásy vytýčili původní dispozici kavárny a nafouknutými balónky naznačili její objem. Umělecký počín vyprovokoval a dochovaná plánová i fotografická dokumentace umožnila postavení dokonale repliky kavárny, znovuotevřené v den 100. výročí od narození Bohuslava Fuchse 24. března 1995.

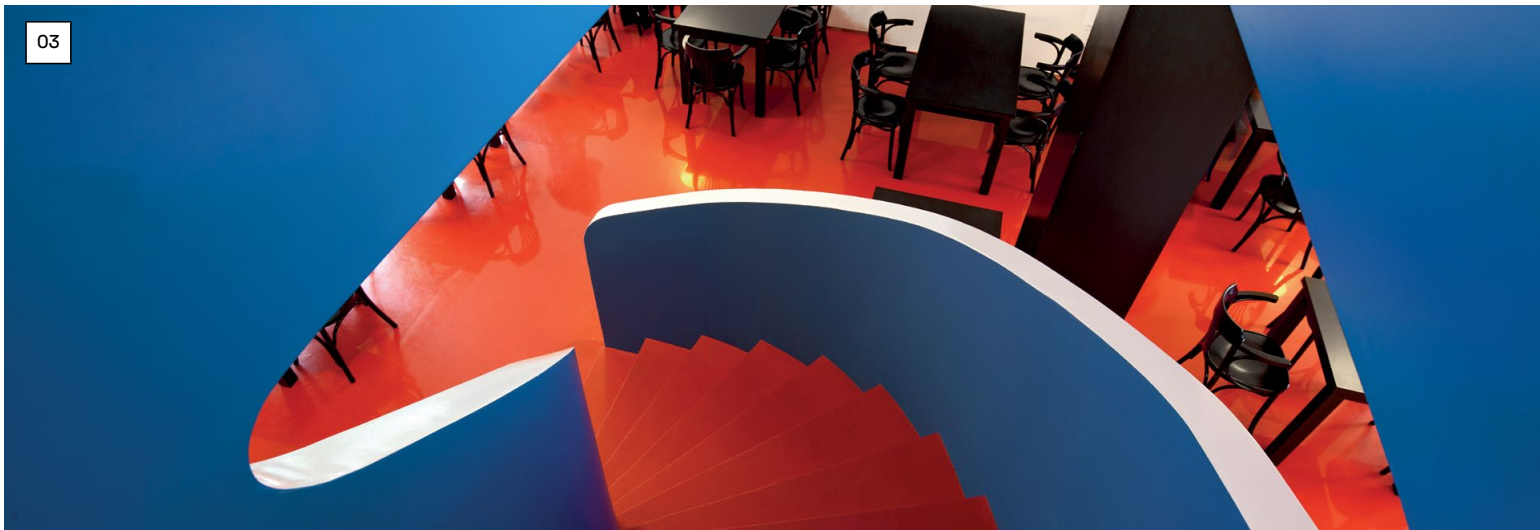
BOHUSLAV FUCHS (VÝSTAVBA 1926—1927)

Hotel Avion

Na extrémně úzké, původně středověké parcele byl roku 1927 otevřen hotel Avion. Ten se pro svou promyšlenou konstrukčně technologickou stránku a prostorové efekty stal ikonickou stavbou brněnské moderny a v šedesátých letech i národní kulturní památkou. Architekt Bohuslav Fuchs použil železobetonový skelet a nosné štitové zdi, které mu umožnily dominantní prosklení fasády. Prostor kavárny, situované do prvního a druhého patra,

byl členěn galeriemi a různými úrovněmi podlah i stropů. Denní světlo proudící velkými okny a luxferovými světlíky odrážela zrcadla na stěnách. V dalších pěti patrech se nacházelo padesát hotelových pokojů, byt se střešní terasou v nejvyšším patře využíval k bydlení majitel Miroslav Kostecký. Původní vybavení hotelu bylo postupně devastováno a architektonický skvost je právě obnovován.

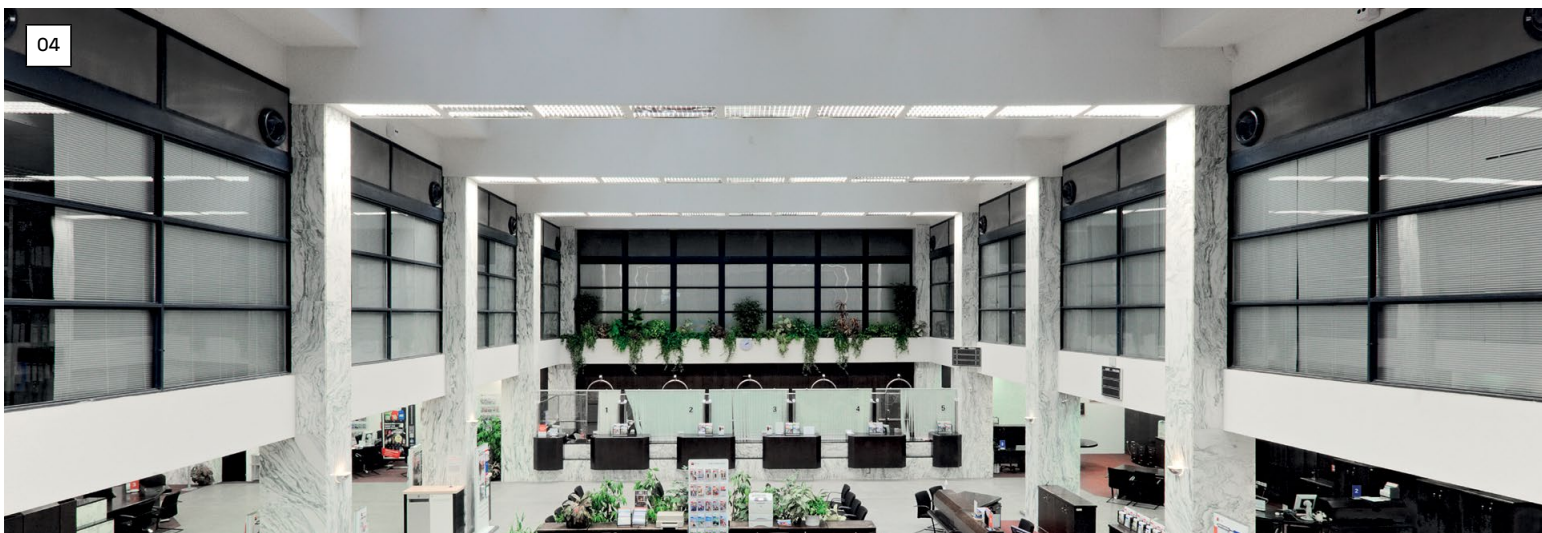
JOSEF KRANZ (VÝSTAVBA 1927–1929)

Kavárna ERA

Obytný dům s kavárnou pro Josefa Špunara od mladého architekta Josefa Kranze je inspirován holandským avantgardním hnutím De Stijl, které umění i architekturu eliminovalo na základní tvary a barvy. Dům byl chápán jako soustava pravoúhle se protínajících ploch, které se otevírají do vnějšího prostoru. Podobně je i průčelí kavárny ERA členěno minimalistickou skladbou několika typů oken (za nimiž

prostoru kavárny dominuje dynamická hmota točitého schodiště, která nahrazuje uměleckou výzdobu interiéru, stejně jako použitá barevnost stěn (světlé modrá, bílá) a podlahy (červený xylolit). Po znárodnění byl dům přeměněn nejprve na pivnici a později přešel pod správu sousední vysoké školy zemědělské. Díky důsledné rekonstrukci byl roku 2011 navrácen do původní podoby i funkce a byl znovu otevřen jako kavárna.

ERNST WIESNER / BOHUSLAV FUCHS (VÝSTAVBA 1928–1930)

Moravská banka

Z vyzvané architektonické soutěže, vypsané Moravskou bankou, nevyšel jasný vítěz, oslovení však byli dva z účastníků – architekti Ernst Wiesner a Bohuslav Fuchs, aby společně vytvořili finální návrh moderního peněžního ústavu. Ten po svém dokončení vzbudil pozornost mezinárodního odborného publika. Dům je výjimečný konstrukcí uličních fasád, které jsou zavěšeny na představených stropních deskách se vtaženými nosnými pilíři železobetonového skeletu. Toto řešení umožnilo téměř

absolutní prosklení fasád horizontálními okny a bílými opaxitovými parapetními deskami. Interiéru veřejných prostor dominuje carrarský mramor a chromované detaily. Ústřední přepážková hala je opatřena světlikem přes dvě podlaží. Ačkoliv se původní mobiliář haly nedomáhal, na rozdíl od zařízení ředitelské kanceláře, můžeme i tak obdivovat řadu původních architektonických detailů.

JOSEF POLÁŠEK, OTAKAR OPLATEK, HEINRICH BLUM (VÝSTAVBA 1937–1939)

První moravská spořitelna

Pro novostavbu moderního peněžní ústavu s obchodním partnerem a byty byli vybráni vítězové architektonické soutěže Otakar Oplatek a Josef Polášek a přizván Heinrich Blum. Jednoduché průčelí je sjednoceno světlým keramickým obkladem a dominuje mu křivka travertinového obložení arkýře s pruhy pásových oken. Reprezentační vstupní vestibul s černým a bílým mramorem uvádí návštěvníka přes prosklené dveře v lesklých chromovaných rámech do přepážkové haly. Ta je rozjasněna stropními

světílkami a neonovými svítidly. Kruhová okna v galeriích a lesklé chromované zábradlí připomínají architekturu zaoceánských lodí, tzv. nautická symbolika byla typická pro funkcionalismus třicátých let. Bezpečné uložení vkladů zajišťovaly nejmodernější technologie – železobetonové trezory vyztužené ocelí se zvláštním heslovým zámekem, mechanický alarm a signální zařízení či noční trezor. V budově s jedinečným, do velké míry dochovaným, funkčním a architektonickým vybavením dodnes sídlí spořitelna.

VLADIMÍR KARFÍK (VÝSTAVBA 1930–1931)

Obchodní dům firmy Baťa

V polovině 20. let budovala prosperující obuvnická firma Tomáše Bati síť velkých obchodních domů. Autorem byl architekt Vladimír Karfík, který získal pracovní zkušenosti v ateliérech Le Corbusiera a u Franka Lloyda Wrighta v USA. Pro Brno plánovali s Baťou první středoevropský mrakodrap o dvaceti třech podlažích se štíhlou věží administrativního zázemí. Z původního záměru však zbylo pouhé torzo. Problémy nastaly s nestabilním podložím, kterému měla odolát rámová konstrukce na 245 desetimetrových pilotách. Stavbu kvůli charakteru nosných sloupů

zastavil stavební úřad již v osmém podlaží. Zavěšená fasáda byla horizontálně členěna pásy zrcadlových oken a opaxitu kryjícího parapety se svítícími reklamami (v 60. letech nahrazena tzv. boletickými panely). Budova, vybavená dvěma rychlovýtahy, nabízela řadu služeb. Hlavním artiklem byly samozřejmě boty, ale své místo zde měly i opravy obuvi, pedikúra, správkárny punčochového zboží a dokonce i prodejna pneu. V horních patrech se nacházely kanceláře a jídelna pro zaměstnance.

BOHUSLAV FUCHS, JOSEF POLÁŠEK (VÝSTAVBA 1929–1930)

Odborná škola pro ženskú povolání Vesna a Domov Elišky Machové

Komplex budov Odborné školy pro ženskú povolání Vesna a internátu zv. Domov Elišky Machové spolu tvoří jeden vzájemně urbanisticky i komunikačně propojený celek. Společnými autory tohoto projektu byli architekti Bohuslav Fuchs a Josef Polášek. Díky použití železobetonového skeletu mohla být dispozice školy řešena zcela progresivně, podle nových architektonických i hygienických zásad, které kladly důraz na dostatečné prosvětlení tříd.

Střecha stavby byla určena jako sluneční terasa pro rekreaci žáků na čerstvém vzduchu. Budova internátu zaujme geniální konstrukcí, která převádí nosné funkce z obvodových na kratší příčné zdi. Tento stavební princip vedl k výraznému zrychlení výstavby – hrubá stavba jednoho patra s ložnicemi trvala přibližně šest dnů. Konstrukce, vizuálně zdůrazněná lodžiemi v průčelí, byla Bohuslavem Fuchsem povýšena na estetický prvek.

MOJMÍR KYSELKA (VÝSTAVBA 1930–1931)

Masarykova obecná škola chlapecká a dívčí

V době, kdy vrcholily snahy o reformu školních budov a teoretické úvahy o jejich hygienických normách a dispozičních inovacích, byly v brněnských Černých Polích postaveny hned dvě školní budovy podle návrhu Mojmíra Kyselky. V Jugoslávské ulici realizoval společně s Bohuslavem Fuchsem Německou obecnou školu. Česká Masarykova obecná škola byla postavena hned v sousedství. Hlavní průčelí

čtyřpodlažní budovy je, s ohledem na chlapeckou a dívčí část, řešeno symetricky. Dva trakty s učebnami se samostatnými vchody rozdělují střední prosklený rizalit, osvětlující společné prostory slavnostní dvorany a tělocvičny. Součástí vybavení byl i venkovní a krytý bazén a přízemní jídelna orientovaná na sever. Budova dodnes bez větších dispozičních změn slouží svému účelu.

LUDWIG MIES VAN DER ROHE (VÝSTAVBA 1929–1930)

Vila Tugendhat

Vila Tugendhat, navržená Ludwigem Miesem van der Rohe, je považována za klíčovou stavbu moderní architektury, figuruje proto i na seznamu památek UNESCO. Její jedinečnost spočívá ve formální architektonické čistotě, zasazení do přírodního rámce a vzájemném prolínání prostor, ale i v technickém a konstrukčním řešení a užití ušlechtilých materiálů. Zásadní roli mělo porozumění architekta s objednateli. Greta i Fritz Tugendhatovi pocházeli z průmyslnických a obchodnických židovských rodin, podnikajících v textilním průmyslu. Kvůli svému původu v roce 1938

emigrovali. Dům zabavilo gestapo a na konci války byla vila devastována sovětským vojskem. Od konce 40. let, kdy byl dům zestátněn, sloužil jako taneční škola a následně rehabilitační ústav pro děti. Dům byl poprvé opraven v letech 1980–1985, ale komplexní památkovou obnovou prošel až v letech 2010–2012. Od roku 1994 je ve správě Muzea města Brna, které jej otevřelo veřejnosti jako první instalovanou památku moderní architektury v ČR.

JINDŘICH KUMPOŠT, BOHUSLAV FUCHS, EVŽEN ŠKARDA, FRANTIŠEK KALIVODA
(VÝSTAVBA 1935–37)

Rodinné domy v kolonii Pod Vodojemem

Ve svahu pod stránickým vodojemem byla podle zastavovacího plánu Jindřicha Kumpošta vybudována kolonie rodinných domů a dvojdomů pro Obecně prospěšné a bytové družstvo zaměstnanců Hypoteční a zemědělské banky moravské. Vzhledem ke svažitému terénu byly ulice logicky vedeny po vrstevnicích a spojujícím prvkem staveb se stala výška říms a jednotné oplocení. Unikátním vilám s řadou technicky i materiálově výjimečných prvků, které jsou

ukázkou mimořádně kvalitní architektury druhé poloviny třicátých let, dali vzniknout slavní brněnští architekti jako Evžen Škarda, František Kalivoda, Jiří Kroha, Mojmir Kyselka a dobře situovaní stavebníci z vyšší střední třídy – např. světoznámý tanečník a choreograf František Váňa Psota (vila od Františka Kalivody, Kaplanova 1) nebo obchodník Josef Patočka (vila od Jiřího Krohy, Kaplanova 11).

JOSEF POLÁŠEK (VÝSTAVBA 1930—1931)

Soubor nájemních domů s malými byty

Jedním z řešení následků hospodářské krize v Československu byla i roku 1930 přijatá novela zákona o státní podpoře výstavby domů s levnými byty. Využilo ji i město Brno, které iniciovalo vznik několika malobytových komplexů, mimo jiné také při Vranovské ulici v Zábrdovicích od Josefa Poláška. Jeho původní progresivní návrh řádkové zástavby osmi domů, který předznamenal urbanistický vývoj 30. let, byl zamítnut ve prospěch tradičněji koncipovaného polootevřeného bloku s volnými nárožními. Čtyři pětipatrové deskové

domy jsou situovány kolem společného hřiště. Jednoduchá průčelí ozvlášťují obdélníky lodžii, kdy za jejich částečně prosklenou stěnou zahlédneme centrální schodiště. Směrem do vnitrobloku jsou fasády členěny rastrovými typizovanými okny, jejichž sériová výroba zlevnila náklady na stavbu. V každém domě se nacházelo 60 bytových jednotek o rozloze kolem 30 m² s vlastním sociálním zařízením. V posledním ustupujícím patře byla společná prádelna, sušárna a žehlárna. Plochá střecha sloužila jako společná terasa.

Vranovská 22–26

VÁCLAV DVOŘÁK, JAROSLAV BRÁZDA (VÝSTAVBA 1938–1941)

Nájemní domy

Směrem na sever od městského centra, v okolí Kotlářské ulice, byly na konci 20. a ve 30. letech vystavěny desítky architektonicky vysoce kvalitních nájemních domů, které této původně průmyslové části města vdechly velkoměstský ráz. Bývalé tovární komplexy vykupovali stavební podnikatelé a na jejich místě budovali nové domovní bloky, protože předpokládali budoucí rozvoj této části města a jeho napojení na nedaleké Královo Pole. Jednou z nejaktivnějších firem byla Dvořák a Kuba, ta při výstavbě dbala na ekonomickou výnosnost developerského

podniku, ale nerezignovala na přísné estetické a materiálové požadavky, technickou vybavenost i racionální dispoziční a prostorová pravidla. V roce 1932 se stavitel Dvořák a bratři Kubové osamostatnili. Stavitel Václav Dvořák s architektem Jaroslavem Brázdou navrhli komplex nájemních domů mezi ulicemi Kotlářská, Bayerova a Dřevařská, realizovaný na místě bývalého pivovaru Moravia. Jeho pivovarské sklepy architekti využili a s ohledem na nebezpečí války je přebudovali na protiletectvé kryty.

BOHUSLAV FUCHS (VÝSTAVBA 1937–1939)

Nádražní poštovní úřad

Budovu poštovního úřadu, jenž je svou polohou a vybavením uzpůsoben potřebám vlakové přepravy poštovních zásilek, navrhl Bohuslav Fuchs ve spolupráci se statikem Boleslavem Bloudkem. Ten kvůli problematickému podloží projektoval dvoupatrový železobetonový suterén zajišťující pevné základy stavby. Vlastní budovu pošty nese lehká ocelová konstrukce, která umožňuje variabilitu vnitřních příček i snadné přemístění celé stavby. Fuchs totiž počítal s tím, že v budoucnu bude

realizován jeho návrh přesunu brněnského nádraží o půl kilometru jihozápadním směrem. Průčelí poštovního úřadu je výrazně horizontální se dvěma řadami pásových oken, jejichž pravidelnost narušuje segmentově prohnutá markýza nad vstupem. Interiéru hlavní přepážkové haly vévodí rámová nýtovaná konstrukce s visutou galerií prvního patra. Pošta je dodnes velmi autenticky dochována, včetně výtahu zv. paternoster a mosazných detailů přepážek.

JAN VIŠEK (VÝSTAVBA 1927—1928)

Husův sbor Církve československé husitské

Demokratické zřízení Československa přineslo také náboženskou svobodu. Zakládána či znovuoobnovována byla řada církví, mezi nimi i Církev československá husitská, vycházející z tradic české reformace. V Brně se první bohoslužby konaly v provizorních prostorách na nádvoří Nové radnice a v Besedním domě. Po shromáždění finančních prostředků byla vypsána architektonická soutěž na nový sborový dům. Zvítězil návrh Jana Viška, vyznačující se značnou tvarovou jednoduchostí

a výrazovou čistotou, odpovídající jak zásadám funkcionalismu, tak i husitského učení. Vstupní průčelí je zcela hladké, zvýrazněné pouze kalichem nad prostým portálem, za nímž se nachází sborová síň zakončená vyvýšeným kněžištěm. Asymetricky k uliční fasádě byla na přání církve vybudována věž. Z ulice se vchází do suterénních společenských prostor s honosným vestibulem a společenským sálem s jevištěm a orchestřištěm, dnes využívaných jako restaurace a kulečnický klub.

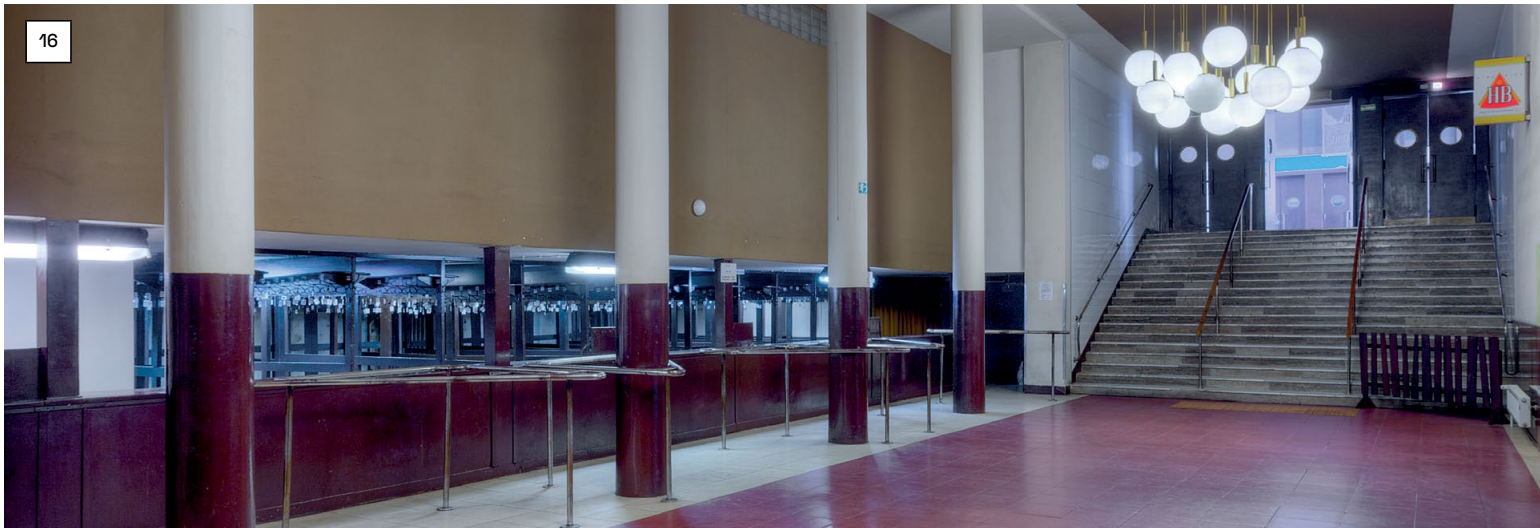
ERNST WIESNER (VÝSTAVBA 1925–1930)

Krematorium

S pádem katolické rakousko-uherské monarchie byl u nás legalizován i moderní způsob pohřbívání žehem. Architekti tak v celém Československu dostali jedinečnou příležitost definovat nový druh staveb – smuteční obřadní síně (určené nekatolíkům) a krematoria. Na to brněnské byla vypsána architektonická soutěž, v níž zvítězil expresivní návrh Ernsta Wiesnera. Krematorium umístil na piedestal monumentální terasy, přístupné po velkorysých schodištích, symbolicky vedoucí pozůstalé

vzhůru k nebesům. Dojem umocňuje expresivní koruna s jehlcovými piliři. Vnitřní uspořádání prostor má symbolický i funkční řád. Na předsíň určenou ke shromáždění pozůstalých navazuje obřadní síň s proskleným stropem a výhledem na nebe. Výklenek s vystavenou rakví na černém katafalku se po skončení obřadu uzavře alabastrovými dveřmi. Celý ceremoniál měl být symbolicky zakončen spojením duše zemřelého s nebesy prostřednictvím dlouhého komínu v zadním traktu stavby.

MILOŠ LAML (VÝSTAVBA 1928–1929)

Sokolovna a společenské centrum Stadion

V roce 1922 byl v rámci oslav 60. výročí založení tělocvičného spolku Sokol slavnostně otevřen letní stadion v Kounicově ulici. O 6 let později se při něm rozhodla sokolská obec vybudovat novou budovu se sportovními i společenskými prostory. Původní návrh Jindřicha Kumpošta, který tělocvičnu a pavilon koncipoval jako dva samostatné objekty, převzal Miloš Laml. Ten oba provozy propojil jednopodlažní vstupní halou, jejíž monumentální portál

s klenákem tvořil slavnostní bránu s vyhlídkou navazující na plochu venkovního hřiště. V levé části se nacházela tělocvična žen orientovaná velkými okny do ulice, na ní navazovala budova s tělocvičnou mužů. V pravé části areálu byly do dvou podlaží situovány prostory (ve své době největšího brněnského) koncertního a společenského sálu, kina a restaurace s rozsáhlou venkovní terasou.

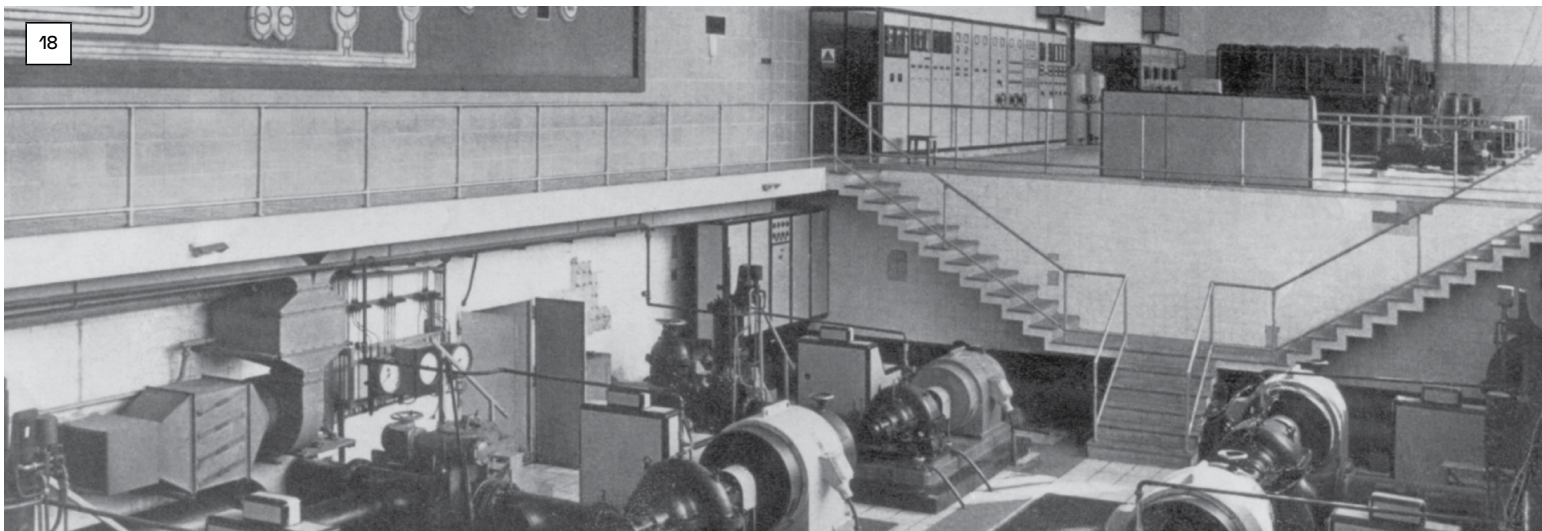

BOHUSLAV FUCHS (VÝSTAVBA 1929—1931)

Městské lázně v Zábrdovicích

Ještě ve 20. letech 20. století byla základním hygienickým příslušenstvím vybavena pouhá třetina všech brněnských bytů. Brňané svoji očistu prováděli ve veřejných lázních, hned tři z nich navrhl v letech 1927—1929 architekt Bohuslav Fuchs. Areál letních i zimních lázní v Zábrdovicích byl postaven na ploše 23000 m² a je ukázkou skvělého technického vybavení v efektní architektonické slupce. Zimní část komplexu nabízela parní a teplovzdušné lázně s odpočívárnou, bazény

s teplou a studenou vodou, masážní stoly, zařízení pro vodoléčbu, inhalační oddělení a především rozsáhlé vanové a sprchové lázně pro každodenní očistu. Při působivé vstupní hale prvního patra s víceramenným schodištěm a dvěma zimními zahradami se nacházely místnosti pro holiče a kadeřníky a také restaurace. V severní části letních lázní jsou dnes obnoveny plavecké bazény s tribunami a v té jižní hřiště, pískoviště a travnaté plochy.

BOHUMIL TUREČEK (VÝSTAVBA 1937–1939)

Provozní budova městských vodáren

Od roku 1936 bylo budováno velké vodní dílo – Brněnská přehrada, jež byla netrpělivě očekávaným řešením zhruba padesát let trvajícíchho problému zásobování rozrůstajícího se velkoměsta vodou. Na přehradu navazovala celá síť zařízení městských vodáren při řece Svratce v Pisárkách, podle urbanistického plánu hlavního architekta Městských vodáren Bohumila Turečka. První z celého komplexu budov byla realizována strojovna vodárenských nádrží, k níž následně Tureček připojil provozní

budovu a čistírnu odpadních vod. Komplex je rozdělen na administrativní část s řidícími a kancelářskými místnostmi, chemickou i fyzikální laboratoří a bakteriologií a na podélné provozní trakty s čerpadly či různými filtračními zařízeními. Funkční dělení naznačuje také architektonický výraz staveb. Fasády provozních traktů jsou ponechány v režném cihelném zdivu, zatímco správní část je světle omítnuta a obohacena o travertinový vstupní rizalit s pískovcovým reliéfem.

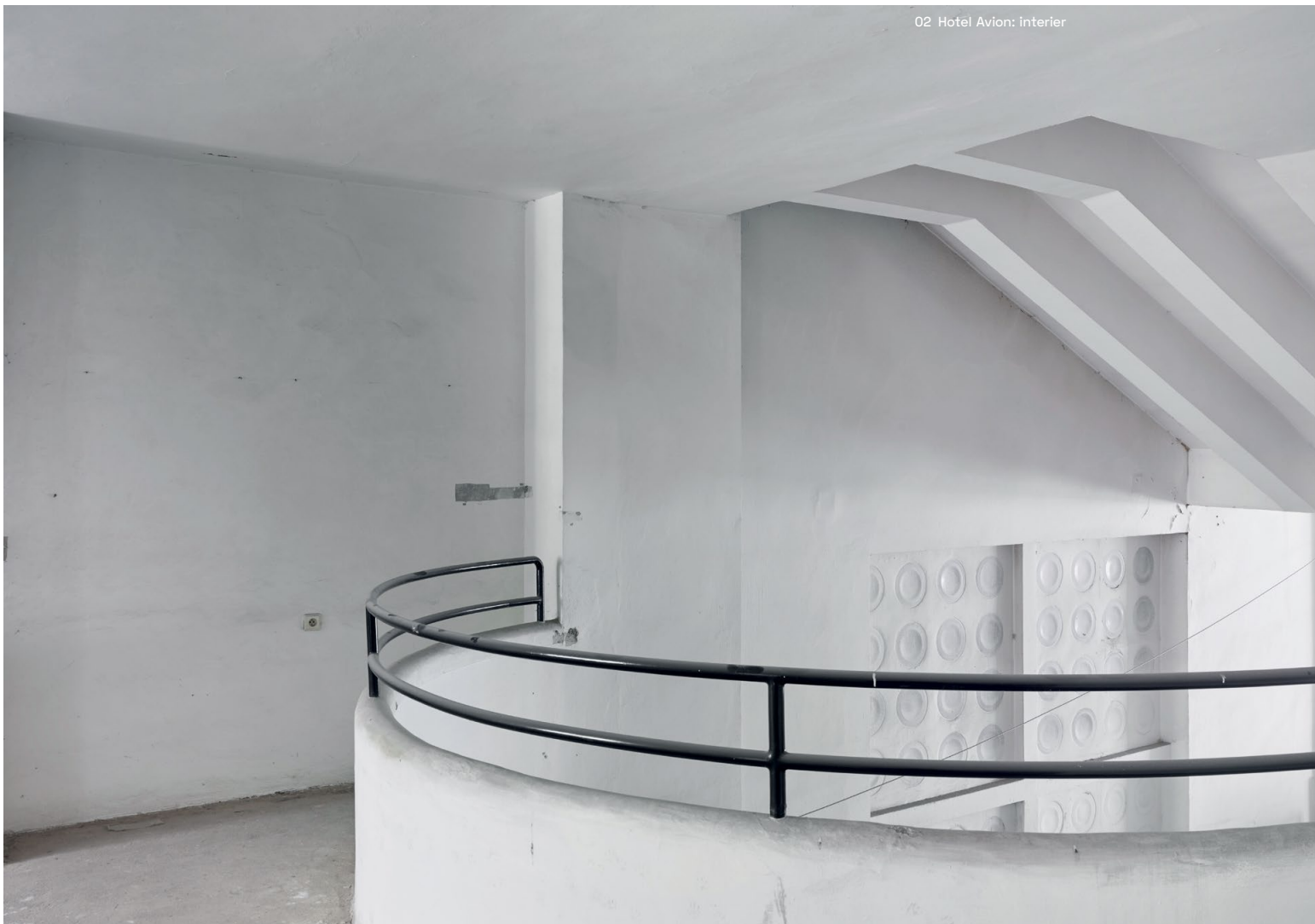
BEDŘICH ROZEHNAL (VÝSTAVBA 1946—1954)

Dětská nemocnice

Již v polovině 19. století byly na vrcholku černopolského kopce budovány zdravotní ústavy, včetně specializovaného zařízení pro děti, pro které roku 1898 navrhl architekt Hugo Kranz nově budovy. Rozvoj lékařského oboru a válečné škody vedly o 60 let později k výstavbě nového areálu Dětské nemocnice realizovaného ve dvou etapách v letech 1948—1952 a 1952—1954 (jedná se tedy o poslední funkcionalistickou stavbu v Brně). Jeho autor, přední odborník na zdravotnická

zařízení, architekt Bedřich Rozehnal komunikoval celou stavbu s lékaři tak, aby co nejlépe odpovídala jejich potřebám. Zvolil proto tzv. blokový systém zástavby, tedy soubor komunikačně a stavebně propojených pavilónů obklopených zelení. Jeho architektonické řešení ocenil v dopisu adresovaném řediteli nemocnice také největší architekt 20. století Le Corbusier.

koncepce a text: Lucie Valdhansová,
spoluautorka BAM

titulka: Skokanský můstek,
Městské lázně v Zábřevicích,
fotografie Barbora a Karel Ponešovi

foto: Barbora a Karel Ponešovi, BAM,
Pocket media s.r.o. (David Tieku),
Vladimír „Kiva“ Novotný, David Židlický,
Muzeum města Brna, Studio Flusser,
TIC BRNO

TIC BRNO, p.o. finančně podporuje
statutární město Brno.

2018

www.ticbrno.cz

